

Πλέον το ξεχωριστό πλάσματάκι μας διατίθεται



και σε ηλεκτρονική μορφή όπου θα το βρείτε εδώ : E-BOOK:
<https://gumroad.com/l/PXKyx#>

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ/ΠΕΡΙΛΗΨΗ:

Υπάρχουν στιγμές που νιώθουμε μόνοι, ολομόναχοι και αβοήθητοι, μα στην πραγματικότητα δεν είμαστε και όταν έχουμε τα μάτια της ψυχής μας ανοιχτά, αργά ή γρήγορα, το διαπιστώνουμε.

Η ηρωίδα μας, η Φωτεινή, η ξεχωριστή συντροφιά του κυρ-Φώ τη του γεράκου, δείχνει μικρή και αδύναμη μια μέρα όμως καλείται να προστατέψει τους νέους της φίλους, τον Μανώλη και τη Μαργαρίτα, και τότε μας αποδεικνύει ότι δεν είναι ούτε το ένα ούτε το άλλο.

Πρόκειται για μια ιστορία τρυφερή σαν χάδι, για ένα παραμύθι ιδιαίτερο όπως η μητρική αγκαλιά, που στο τέλος αφήνει μια υπόσχεση όμοια με εκείνες οι οποίες δίνονται ψιθυριστά στο ημίφως:

Και αύριο, όπως και σήμερα και χτες, θα είμαι πλάι σου, άγρυπνος φρουρός, φύλακας άγγελός σου.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΒΙΒΛΙΟ:

— Μανώλη, τι είναι αυτό που έχει ο παππούς στο κεφάλι; ρώτησε παραξευμεμένη η Μαργαρίτα, η εγγονή του, καθώς έβλεπε τη Φωτεινή να χοροπηδά.

— Ποιο; απόρησε ο αδερφός της.

— Το περίεργο πλάσμα στο καπέλο του, που μας στέλνει φιλιές!

Ιδέα δεν είχε ο μικρός ταξιδιώτης. Ωστόσο της έδωσε τον λόγο του πως το μυστήριο σύντομα θα λυθεί.

Ο κυρ-Φώ της βάδισε γρήγορα προς το μέρος των παιδιών.

— Καλώς ήρθατε! πρόφερε πλησιάζοντάς τα.

— Καλώς ορίσατε! επανέλαβε η Φωτεινή.

Έχασαν τη μιλιάν τους τα παιδιά μόλις ακούμπησαν το τρυφερό της χέρι για να τη χαιρετήσουν. Και όσο αυτή συνέχιζε να μιλά, άλλο τόσο οι σκέψεις τους πλέκονταν

κουβάρι. Με αγαλματάκια έμοιαζαν έτσι ακούνητα και αμίλητα που έστεκαν να την κοιτούν...

Facebook:

<https://facebook.com/kalyva.ma> (ΣΕΛΙΔΑ)

<https://facebook.com/ma.kalyva> (ΠΡΟΦΙΛ)

Twitter:

https://twitter.com/kalyva_ma

Blog:

<http://mariakalyva.blogspot.gr>